

Predikan vid 50-årsjubileum i Vår Frälsare kyrka i Malmö

Lateranbasilikans invigning. Församlingens patronatsfest

Söndagen den 9 november 2008

Biskop Anders Arborelius ocd

Predikan är nedskriven efter bandinspelning.

”Förstår ni inte att ni är Guds tempel och att Guds Ande bor i er?” (1 Kor 3:16)

Kära bröder och systrar. Ingen av oss kan till fullo förstå den värdighet och härlighet som Gud har gett oss: att vi verkligen är ett underbart tempel där Guds Ande bor, att i var och en av oss lever Gud i hela sin fulla kärlek och nåd i varje ögonblick av vår existens ända sedan vårt dop. Upprepa Paulus fråga till er själva varje dag. Då kommer ert liv att få en helt annan klang, ett helt annat djup. Den stora tragedin är att vi kristna aldrig tycks ha förstått hur mycket Gud har gett oss, vilka nådegåvor och rikedomar han vill överösa oss med. Vi tycker ofta att livet är så fattigt, jobbigt och tungt. Men när det går upp för oss, hur nära Gud är, hur mycket han vill ge oss och hur stor hans kärlek till oss är i varje ögonblick, då sker det något stort. Då börjar vi förstå vem vi egentligen är i Guds ögon. Vi upptäcker vår djupa identitet som Guds barn, Guds boning, Guds tempel. Då förstår vi också att vi hör ihop, att Guds tempel är ett bygge, där vi som levande byggstenar byggs samman till Guds ära och härlighet. Försök gärna ställa er frågan om ni förstår att ni är Guds tempel och att Guds Ande bor i er, när dagen börjar. Jag kan försäkra er, att er dag då får ett större djup, en skönhet och en glädje som kanske inte alltid är känslomässig, men ändå stilla och försynt ger nytt hopp och ny styrka i ert liv.

När vi talar om Guds tempel finns det tre aspekter som nära hör samman. Den första är att vi innerligt hör samman. Vi fattiga, ynkliga, små, bristfälliga människor får Guds förtroende att vara levande tempel. Det är en insikt som vi gång på gång måste ta till oss och förnyas av. Att vi tillsammans är ett bygge, ett tempelbygge, är Kyrkans stora mysterium. Genom Guds nåd får vi återspegla något av Guds mysterium inför världen. Vi kan genom vår tillhörighet till Kyrkan tillsammans ge världen en aning om Kristi sanna ansikte. Egentligen måste vi darra, när det går upp för oss hur viktiga vi är, hur vi tillsammans är ett tecken på Guds närvaro i världen och att Gud fortsätter att ständigt överösa oss med sin nåd, sin kärlek och sin sanning.

Detta skall realiseras i den konkreta kyrkobyggnad, där vi samlas till bön, lovsång och eukaristi. Där skall det bli verklighet för oss. Där skall vi upptäcka att vi, vilka vi än är, varifrån vi än kommer, hur vårt liv än ser ut, är en helig gemenskap, ett heligt prästerskap, att Gud kan använda oss för att göra sig själv känd, älskad och tillbedd. I denna kyrka har säkert var och en av er på sitt sätt erfarit att ni är Guds levande tempel, att den nåd ni tar emot genom sakramenten

och bönen, fyller ert liv med ett större djup. Ni gör det inte som enskilda individer utan som ett heligt gudsfolk, där man stöder och ger varandra den hjälp man behöver.

Något viktigt i vår tid, som är en individualismens tid, är att vi verkligen upptäcker att vi tillhör en helig gemenskap, att Kyrkan är en avbild av Guds egen gemenskap i den Allraheligaste Treenigheten, där Fadern och Sonen alltid lever i Andens enhet och kärlek. Det blir verklighet här. Vi som sitter här i dag får erfara att vi återspeglar något av Guds inre verklighet. Det är något stort och oerhört. Ni som har kommit hit är kanske jäktade och trötta efter hela veckans problem. Ni kanske oroar er för arbetslöshet, att börserna sjunker, att barnen har det jobbigt i skolan eller något annat helt vardagligt. Ändå får ni som är här i dag ge världen och er själva en aning om Guds inre, treeniga kärlek. Det kan vi aldrig förstå. Men ändå kan vi på ett eller annat sätt i denna heliga byggnad erfara att livet är större och djupare än allt det vardagliga vi kämpar med och att vi här i Kyrkan får styrkan, modet och glädjen att gå vidare. Vi får här erfara att Gud är mitt ibland sitt folk, att han aldrig överger sin Kyrka, att han alltid på nytt vill upprätta oss när vi har syndat och gått andra vägar.

Därför tänker vi naturligtvis i dag också på alla dem som i denna kyrka har blivit döpta, konfirmerade och tagit emot sakramenten, men som inte är här men ändå hör hit. Vi får aldrig glömma vårt ansvar och vår uppgift att hjälpa människor att hitta tillbaka till det som är deras sanna hem. Det beror mycket på oss, om de i oss kan erfara något av den kärlek, barmhärtighet och ömsinhet som finns i Guds inre, om de kan erfara att detta är deras sanna hem, var de än har hamnat, hur livet än har varit, och att Kyrkan är Guds levande tempel här på jorden, där alla är välkomna att ta emot det levande vattnet, att förnyas, att fördjupas.

Ja, kära bröder och systrar. På en dag som denna kan vi inte annat än tacka och lovsjunga Gud för att han i sin ofattbara barmhärtighet har så stort tålamod med oss, trots att vi ofta är så ytliga och likgiltiga och inte riktigt tar oss själva på allvar som Guds tempel. Denna dag vill jag att ni verkligen tar Paulus fråga på allvar när han säger: "Förstår ni inte att ni är Guds tempel och att Guds Ande bor i er?" Om vi reflekterar över den tanken upptäcker vi större och större djup i oss själva. Vi upptäcker Guds närhet som är oändligt mycket närmare oss än vi tror. Och vi upptäcker att livet får en helt annan klang och ett helt annat djup. Guds tempel är heligt och vi är det templet. Det ordet måste vi verkligen ta till oss. Var och en av er är Guds tempel och ni bär Gud med er, när ni lämnar denna kyrkobyggnad och blir "mobila" kyrkor. Vi har inte bara mobiltelefoner, utan vi har också mobila tempel. Vi sprider ut och tydliggör Guds godhet, skönhet och barmhärtighet. Mässan tar inte riktigt slut. Vi vet att utsändningen fortsätter tills nästa mässa börjar. I annan gestalt fortsätter ni att lovsjunga Gud, att tjäna

honom och göra hans namn älskat på era arbetsplatser och varhelst ni tillbringar den ”mässfria” tiden.

I dag vill vi tacka Gud för allt detta. Och det bästa sättet att tacka honom är att ta emot ännu mer av det han vill ge oss, att längta efter att få ännu mer av Guds godhet, närhet och barmhärtighet för att kunna ge detta vidare. Det är min födelsedagsönskan till denna kyrka, att den mer och mer skall ge er den påfyllning, den nya kraft, glädje och styrka i er tro, ert hopp och er kärlek som ni behöver, och att ni här kan lasta av er alla bekymmer, alla synder, alla bördor och så bli andligt förnyade, styrkta och helgade. Då var det inte förgäves denna kyrka byggdes, utan då kan vi i sanning säga: här är ett heligt rum, en helig byggnad, där otaliga människor har fått upptäcka vem de egentligen är, vilken värdighet de har, vilken skönhet Gud har gett dem och vilken rikedom av andliga skatter som han överöser dem med.

Ja, Herre, vi tackar dig för att detta bygge är ett levande bygge och att människor här upptäcker vem de egentligen är, sin djupa och sanna identitet i Kristus.

I Faderns och Sonens och den Helige Andes namn. Amen.